

[«უკან](#)

[«წინა შემდეგ»](#)

კერძო საჩივარი			
საქმის ნომერი	ას-92-2020	კატეგორია	ვალდებულებითი სამართლებრივი დავა
თარიღი	10/06/2020	სახეობა	სესხი
შედეგი	დატოვებულია უცვლელად	დავის საგანი	თანხის დაკისრება და ვალდებულების შესრულება

გადაწყვეტილება/განჩინება

საქმე №ას-92-2020

10 ივნისი, 2020 წელი
ქ. თბილისი

სამოქალაქო საქმეთა პალატა

შემადგენლობა:

მირანდა ერემაძე (თავმჯდომარე, მომხსენებელი),
მოსამართლეები: ვლადიმერ კაკაბაძე,
ლევან მიქაბერიძე

საქმის განხილვის ფორმა _ ზეპირი განხილვის გარეშე

კერძო საჩივრის ავტორები - ლ.მ-ი, ა.მ-ი, თ.წ-ი (მოპასუხეები)

მოწინააღმდეგე მხარე – სს „კ.ბ-ი“ (მოსარჩელე)

გასაჩივრებული განჩინება – თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა პალატის 2019 წლის 11 ოქტომბრის განჩინება

კერძო საჩივრის ავტორების მოთხოვნა – გასაჩივრებული განჩინების გაუქმება

აღწერილობითი ნაწილი

1. გურჯაანის რაიონული სასამართლოს 2019 წლის 25 ივლისის გადაწყვეტილებით, სს „კ.ბ-ის“ (შემდეგში: მოსარჩელე) სარჩელი ლ.მ-ის, ა.მ-ისა და თ.წ-ის (შემდეგში: მოპასუხეები, აპელანტები ან კერძო საჩივრის ავტორები) მიმართ თანხის დაკისრებისა და ვალდებულების შესრულების თაობაზე, დაკმაყოფილდა ნაწილობრივ.
2. აღნიშნული გადაწყვეტილება სააპელაციო წესით გაასაჩივრეს მოპასუხეებმა.
3. თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა პალატის 2019 წლის 11 ოქტომბრის განჩინებით, სააპელაციო საჩივარი დარჩა განუხილველად.
4. სააპელაციო სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის (შემდეგში – სსსკ) 365-ე მუხლით სააპელაციო საჩივარი ქონებრივ-სამართლებრივ დავაში დასაშვებია იმ შემთხვევაში, თუ დავის საგნის ღირებულება აღემატება 2 000 ლარს, ღირებულება განისაზღვრება იმის მიხედვით, თუ რა ზომით შეცვლაზე შეაქვს საჩივარი მხარეს და აპელანტების სააპელაციო საჩივრის მოთხოვნაზე მითითებით განმარტა, რომ

- ოაიოსული სასამართლოს 2019 წლის 24 ივლისის გადაწყვეტილება, ააელასტეისა გასაჩივრეს ნაწილობრივ - დარიცხული პროცენტის 1 670.55 ლარის, დაზღვევის 142.45 ლარის, ჯარიმის 111 ლარის, სახელმწიფო ბაჟის 57.73 ლარის, სარჩელის უზრუნველყოფაზე გადახდილი სახელმწიფო ბაჟის 50 ლარის, ამონაწერის განახლებისთვის გადახდილი 64 ლარის ნაწილში, შესაბამისად ჩამოთვლილი მოთხოვნებიდან დავის საგანს მხოლოდ დარიცხული პროცენტის, დაზღვევისა და ჯარიმის თანხები წარმოადგენდა, რომელთა ჯამი 1924 ლარს შეადგენდა, ხოლო დარჩენილი თანხები პროცენტის ის ხარჯები იყო, რომელიც დავის საგნის გამოანგარიშებისას არ გაითვალისწინებოდა.
5. სააპელაციო სასამართლოს განჩინება კერძო საჩივრით გასაჩივრეს აპელანტებმა, გასაჩივრებული განჩინების გაუქმება და სააპელაციო საჩივრის განხილვა მოითხოვეს.
 6. კერძო საჩივრის ავტორების განმარტებით, მათი სააპელაციო საჩივარში დაფიქსირებული მოთხოვნა 2 000 ლარს აღემატებოდა, რის გამოც არ არსებობდა სააპელაციო საჩივრის განუხილველად დატოვების საფუძველი.
 7. საქართველოს უზენაესი სასამართლოს 2020 წლის 6 მარტის განჩინებით კერძო საჩივარი მიღებულია წარმოებაში.

სამოტივაციო ნაწილი

- საკასაციო სასამართლო კერძო საჩივრის საფუძვლების შესწავლისა და გასაჩივრებული განჩინების იურიდიული დასაბუთების შემოწმების შედეგად მიიჩნევს, რომ კერძო საჩივარი არ უნდა დაკმაყოფილდეს, სააპელაციო სასამართლოს გასაჩივრებული განჩინება კი დარჩეს უცვლელად შემდეგ გარემოებათა გამო:
8. სსსკ-ის 420-ე მუხლის თანახმად, კერძო საჩივრის განხილვა ზემდგომ სასამართლოებში წარმოებს შესაბამისად ამ სასამართლოებისათვის გათვალისწინებული წესების დაცვით. ამავე კოდექსის 410-ე მუხლის თანახმად კი, საკასაციო სასამართლო არ დააკმაყოფილებს საკასაციო საჩივარს, თუ: ა) კანონის მითითებულ დარღვევას არა აქვს ადგილი; ბ) სააპელაციო სასამართლოს გადაწყვეტილებას საფუძვლად არ უდევს კანონის დარღვევა; გ) სააპელაციო სასამართლოს გადაწყვეტილება არსებითად სწორია, მიუხედავად იმისა, რომ გადაწყვეტილების სამოტივაციო ნაწილი არ შეიცავს შესაბამის დასაბუთებას.
 9. მოცემულ შემთხვევაში საკასაციო სასამართლოს შეფასების საგანს წარმოადგენს სააპელაციო პალატის მხრიდან სააპელაციო საჩივრის დასაშვებობის საკითხის შემოწმებისა და აღნიშნულის შედეგად სააპელაციო საჩივრის განუხილველად დატოვების კანონიერება.
 10. სსსკ-ის 365-ე მუხლის თანახმად, სააპელაციო საჩივარი ქონებრივ-სამართლებრივ დავაში დასაშვებია იმ შემთხვევაში, თუ დავის საგნის ღირებულება აღემატება 2000 ლარს. ეს ღირებულება განისაზღვრება იმის მიხედვით, თუ გასაჩივრებული გადაწყვეტილების რა ზომით შეცვლაზე შეაქვს საჩივარი მხარეს.
 11. დასახელებული მუხლიდან გამომდინარე, სააპელაციო სასამართლოში ქონებრივსამართლებრივი ტიპის დავებზე შეტანილი სააპელაციო საჩივრის დასაშვებობა ხასიათდება გარკვეული თავისებურებით, კერძოდ, სააპელაციო სასამართლო წარმოებაში მიიღებს და იმსჯელებს მხოლოდ ისეთ სააპელაციო საჩივრებზე, რომელთა ღირებულება 2000 ლარს სცილდება. 2000 ლარის ან მასზე ნაკლები ღირებულების მქონე სააპელაციო საჩივარი კი, არ დაიშვება და დარჩება განუხილველად (შენიშვნა: საკანონმდებლო ცვლილება, რომლითაც სააპელაციო საჩივარზე დავის საგნის ღირებულება 1000 ლარიდან 2000 ლარამდე გაიზარდა ძალაშია საქართველოს 2018 წლის 7 მარტის კანონით №2035 - ვებგვერდი, 29.03.2018წ.).

12. საკასაციო სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს კონსტიტუციის 42-ე მუხლით გარანტირებული სასამართლო ხელმისაწვდომობა ადამიანის ერთ-ერთი ფუნდამენტური უფლებაა და მართლმსაჯულების განხორციელებაზე უარის თქმა ამ უფლებით დაცულ სფეროში ჩარევის თვალსაჩინო მაგალითია, თუმცა, იგი უფლებით დაცულ სფეროში ჩარევად ვერ იქნება განხილული, რადგანაც მას გააჩნია საკანონმდებლო საფუძველი და გამართლებულია შედარებით ნაკლები ღირებულების მქონე დავის სწრაფად დამთავრებით (*იხ. ასევე სსსკ-ის 2.2. მუხლი*).
13. ადამიანის უფლებათა ევროპულმა სასამართლომ შეიმუშავა განცხადის დასაშვებობის ახალი კრიტერიუმი, რომელიც „მნიშვნელოვანი მატერიალური ზიანის“ სახით ჩამოყალიბდა ადამიანის უფლებათა ევროპული კონვენციის 35-ე მუხლის 3-3 (ბ) (*დასაშვებობის კრიტერიუმი*) დისპოზიციის (შენიშვნა: **განცხადის დასაშვებობის შემოწმებას აღნიშნული კრიტერიუმი დაემატა მე-14 ოქმის ამოქმედებით 2010 წლის 01 ივნისიდან**).
14. შესაბამისად, ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლო უარყოფს განცხადს „მცირე მნიშვნელობის“ (*“de minimis non curat praetor”*) საფუძველითაც.
15. აღსანიშნავია, რომ დარღვევის ხასიათისა და მატერიალური ზიანის ოდენობის შეფასება ყოველი კონკრეტული საქმის ინდივიდუალური გარემოებების საფუძველზე (*მომჩივანის სპეციფიკური პირობები და ქვეყნის ან რეგიონის ეკონომიკური მდგომარეობა, რომელშიც მომჩივანი ცხოვრობს და სხვ.*) ხდება და მხოლოდ აბსტრაქტული, ტერმინოლოგიური გაგებით როდი შემოიფარგლება, თუმცა, ერთმნიშვნელოვანია, რომ სასამართლო აფასებს მატერიალური დანაკარგის ზეგავლენას მომჩივანზე (**შდრ: Practical guide of admissibility criteria, 2014, გვ: 88, 89, კპ: 405, 415, 416. www.echr.coe.int**) და თუკი მიიჩნევს, რომ დარღვევას პრინციპული მნიშვნელობა არ გააჩნია ანდა მომჩივანის პრეტენზია მცირე ღირებულების საქმიდან გამომდინარეობს, განაცხადს დაუშვებლად მიიჩნევს (**შდრ: საქმე, რომელიც შეეხებოდა ადმინისტრაციული სამართალდარღვევისათვის ჯარიმის სახით 50 ევროს დაკისრებას *Boelens and Others. v. Belgium* (dec.); საქმეში *Havelka v. the Czech Republic* (dec.)1,515 ევროს დაკისრება მომჩივანის თანამდებობის გათვალისწინებით მცირე ღირებულებად შეფასდა**).
16. განსახილველ შემთხვევაში, მხარეთა შორის არსებული სამართალწარმოების ძირითად დავის საგანს სესხის ხელშეკრულებით, სოლიდარულად ნაკისრი ფულადი ვალდებულების შესრულება წარმოადგენს, რომლის ღირებულება შეადგენს 1 924 ლარს (*დარიცხული პროცენტის 1 670.55 ლარი, დაზღვევის 142.45 ლარისა და ჯარიმის 111 ლარი*), რაც თავის მხრივ არ აღემატება კანონით დადგენილ 2 000 ლარიან ზღვარს. კერძო საჩივრის ავტორების პრეტენზია, რომ დავის საგნის ღირებულებაში გასათვალისწინებელია, ის პროცესუალური ხარჯები, რომელთა გაწევაც მხარეებს, საქმის წარმოებისას, ამა თუ იმ საპროცესო მოქმედების შესასრულებლად ესაჭიროებათ, დაუსაბუთებელია, ვინაიდან, დასახელებული ხარჯები - **სახელმწიფო ბაჟისა და ამონაწერის განახლების შესახებ**, არ წარმოადგენს მხარეთა შორის სადავო მატერიალურსამართლებრივი ურთიერთობიდან გამომდინარე დაკისრებულ ხარჯებს.
17. კერძო საჩივრის ავტორის პრეტენზიის პასუხად **საკასაციო სასამართლო არაერთ განჩინებაში განმარტავს, რომ საპროცესო ნორმები, როგორც ფორმალურ წესთა ერთობლიობა, იმ სავალდებულო მოთხოვნებს ადგენს, რომელთა შეცვლა არც სასამართლოს და არც მხარეთა მიხედულებაზე არაა დამოკიდებული**. შესაბამისად, კერძო საჩივრის ავტორის პრეტენზია სადავო საგნის მიმართ, საქართველოს კანონმდებლობით ქონებრივსამართლებრივი დავისათვის დადგენილ ზღვარს ვერ ცდება, რის გამოც უსაფუძველოა და არ უნდა დაკმაყოფილდეს, ხოლო მისი სხვა პრეტენზიები განსახილველი საქმის ფარგლებში მსჯელობის საგანი ვერ გახდება.
18. ყოველივე ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, საკასაციო სასამართლო მიიჩნევს, რომ სააპოლოჯიო პაოლაჯის დასაჩივრებოლი განჩინების დაუქმების სამართლებრივი

საფუძველი არ არსებობს, ხოლო წარმოდგენილ კერძო საჩივარს უარი უნდა ეთქვას დაკმაყოფილებაზე.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი

საკასაციო პალატამ იხელმძღვანელა სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 284-ე, 285-ე, 419-ე, 420-ე მუხლებით და

და ა დ გ ი ნ ა

1. ლ.მ-ის, ა.მ-ისა და თ.წ-ის კერძო საჩივარი თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა პალატის 2019 წლის 11 ოქტომბრის განჩინებაზე, არ დაკმაყოფილდეს;
2. უცვლელად დარჩეს თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა პალატის 2019 წლის 11 ოქტომბრის განჩინება;
3. განჩინება საბოლოოა და არ საჩივრდება.

თავმჯდომარე:

მ. ერემაძე

მოსამართლეები:

ვ. კაკაბაძე

ლ. მიქაბერიძე

[«უკან»](#)

[«წინა»](#) [შემდეგი»](#)